

skulde kunne gjøre sig Haab om at stige op til kongelige Embedsmænd, saa vil jeg jo ingenlunde betage nogen Enkelt af dem Haabet i saa Henseende, thi ganske vist er det, at de Dygtige af dem vilde kunne gjøre sig et saadant Haab; men, dersom det ærede Medlem vil sammenligne det Antal af Embedsmænd og det Antal af Bestillingsmænd, som der findes i Ministerierne, hvorom Oplysninger ere meddelte Rigsdagen i Motiverne til det her foreliggende Lovforslag, vil det ærede Medlem finde, at efter denne Lov vil der være kun lidt over 100 Embedsmænd, men derimod, saavidt jeg mindes, henved 300 Bestillingsmænd i disse Ministerier, og dette numeriske Forhold vil jo vise, at det er meget langt fra, at Sleertallet af dem, som der ere ansatte, vil kunne gjøre sig Haab om at rykke op til at blive Embedsmænd i Ministerierne. For Enkelte af dem vil der ganske vist være Udgang til at komme ud i pensionsberettigede Stillinger ude omkring i Landet, men det tror jeg dog ikke kan nægtes, hvad ogsaa Erfaringen har lært, at en overordentlig stor Deel af disse meget nyttige og mundværlige Mænd, som arbejde i Ministerierne, blive staaende i en Bestillingsgrad, saalænge de leve. Jeg tror derfor, at det maa siges, at for disse Bestillingsmænds Vedkommende er det idetmindste ligesaa vigtigt, at der bliver taget det Hensyn til deres Alderdomsforsørgelse og til deres Efterladtes Forsørgelse, som det er med Hensyn til Bestillingsmændene under Post- og Telegraphvæsenet. — Det ærede Medlem har til Slutning anført nogle Betragtninger, som skulde vise, at jeg ved dette Lovforslags Behandling i det andet Thing har vist en større Smødelommen, end det kunde anses for rigtigt, og han har navnlig hentet sin Argumentation i saa Henseende deraf, at min Forgænger i dette Ministerium ikke havde vist den samme Smødelommen, da denne Lov var til 2den Behandling i Folkethinget. Men jeg maa dertil gjøre den Bemærkning, at, efter hvad jeg har kunnet erfare af min Forgænger med Hensyn til denne Sag, indtog han den Stilling, som han indtog, væsentlig af den Grund, at han ikke havde Haab om paa det daværende Stadium og efter,

hvad der havde vist sig ved foregaaende Rønningssloves Behandling, at faae visse Bestemmelser satte ind, som han, og det med Rette, ansaae for at være mundværlige, naar dette Lovforslag skulde kunne blive til Lov; naar Stillingen var denne, fandt han det rigtigst allerede ved 2den Behandling at stille sig skarper mod alle de fremkomne Forslag, end han maaskee under andre Forhold vilde have gjort. Jeg har Grund til at antage, at, dersom der i Folkethinget ved 2den Behandling havde været stillet Forslag, der nogenlunde stemmede med dem, der bleve stillede ved 3die Behandling, vilde min Forgængers Stilling i denne Sag have været ganske væsentlig forskjellig fra den, han indtog. Det ærede Thing eller de ærede Medlemmer, som have fulgt disse Behandlinger, vilde jo erindre, at ved 2den Behandling i Folkethinget, maatte min Forgænger erklære, at han aldeles ikke kunde gaae ind paa nogen af de til nærværende Lovforslag stillede Ændringer; men dette var altsaa, som det vil sees, et Standpunkt, som havde sin Grund i en Opfattelse af den hele Situation, men som paa ingen Maade gik ud paa, at der ikke kunde gjøres nogen Forandring i det, han havde foreslaet. Nu maa jeg dernæst gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, naar han har udfundet, at den Sum, som skulde være afknappet ved dette Lovforslag, skulde udgjøre en saa betydelig Deel, saa tror jeg nok, at der muligen maa medtages Betragtninger, som jeg ikke er vis paa, ere fremkomne fra Dødsforeren i det andet Thing. Jeg har oprigtigt talt ikke havt Velighed til at gjøre Beregninger over, hvormegret der fremkommer i Besparelse ifølge det ene eller det andet Lovforslag. Smidlertid kan jeg ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der dog muligvis er Ting, der kunne være overseete, saaledes maaskee den, at afskillige Embedsmænd ere gaaede ud af nærværende Lovforslag, som oprindelig vare optagne dert, f. Ex. Archivvæsenets Embedsmænd. Kort sagt, jeg kan ikke herom sige noget Bestemt, men jeg tror, at, naar ærede Medlemmer vilde eftersee de Bestemmelser, som her findes, og vilde sammenligne dem med, hvad der nu er gjældende, vilde de finde, at de her foreslaaede Rønninger